

Erfaringen, der i sin Tid maa domme os imellem. — Naar jeg imidlertid taler om min ærede Naboes Stilling til Fæstespørgsmaalet og den forffjellige Stilling, som jeg troer han indtager fra Fleertallet af os Andre, ligger dette ligefrem givet i, hvad han nylig sagde, nemlig at han meget godt kunde have stemt for den Plan, der blev os meddeelt af den forrige Regjering, hvorefter den vilde faae Fæstevæsenet til at forsvinde ved at indføre fuldstændig Fjorsfrihed. Seg behøver ikke at sige mere, thi det ærede Medlem har derved fuldstændig karakteriseret den forffjellige Stilling, han indtager overfor de fleste af os Andre.

Frederiksen: Det er næsten overflødig, naar jeg siger, at det er en fuldstændig Misforstaaelse af det ærede Medlem her ved Eiden, naar han mener, at jeg ikke skulde have lagt Mærke til det, der er det meest Karakteristiske ved Loven af 19de Februar 1861 om Tilbagebetaling af Indfæstningen, eftersom der mangler Nar i, at Fæsteren har havt Gaarden i 30 Nar. Seg bemærkede udtrykkelig, at det i høi Grad er en Formindskelse af den Hafard, der er tilstede, men jeg søiede til, at Loven dog ikke fuldstændig havde hævet dette Forhold. Der er da virkelig Fjolk, der leve over 30 Nar, det er undertiden Tilfældet, at dette Forhold varer længere, saaledes at det ikke kan siges, at det er fuldkommen klart, at det er Noget, man kunde gjøre til Gjenstand for en bestemt Beregning, hvormange Nar denne Indfæstning forud erlægges. Saaledes troer jeg, at man med fuld Fjoi kan sige, at denne Hafard ikke er heelt tagen bort. Der næst har det ærede Medlem ikke Ret i at sige, at de to Hensyn, der saaledes gjøres gjældende, naar der er Spørgsmaal om Eiden, opveie hinanden. Den ikke ubetydelige Sum, der bliver at udrede til hende — det er jo det Halve af den aarlige Afgift — det er jo noget langt Betydeligere end som nu. Det er mig ogsaa bekjendt, at det i Praxis har havt den Følge, at Godseieren har taget en større Indfæstning end ellers, har været bange for at tage en aarlig Afgift, men forlangt en meget høi og trykkende Afgift een Gang for alle.

J. N. Hansen: Seg vil blot tillade mig at sige, at den Hafard, der nu er tilbage, er paa Godseierens Side. Seg antog, at det ærede Medlem vilde anføre, at Loven af 19de Februar 1861 ikke var saa god for Fæsterne; men Sagen er, at der med Hensyn til Fæstetidens Varighed nu ingen Hafard er for Fæsteren, fordi han veed, at Fæstet skal være i 30 Nar, hvormod Godseieren ikke faaer yderligere Indfæstning, om ogsaa Fæstet varer meget længere. Her er altsaa en Hafard tilbage.

Frederiksen: Seg kan ikke nægte, at jeg troer, at det ærede Medlem gjør sig her ffjlsdig i det Samme, som han ellers, i mine Dine ganske vist en Fjell, gjør gjældende i den Slags Forhold. Seg troer, at Fjolk nok forstaae at beregne den Slags Ting, at Godseieren vel forstaaer at ffjonne det Tab, han kan have, og — som Fjolk ellers i den Slags Forhold — vil gjøre sig betalt for Tabet ved at sætte Indfæstningen i samme Forhold høiere.

J. N. Hansen: Seg paastaar, at det er umuligt for en Godseier at beregne, hvor lang Tid Fæstet vil være.

Frederiksen: Man tager i alle den Slags Forhold et Gjennemsnit efter et Skjøn, og jeg troer, at Godseiere som andre Fjolk nok forstaae at foretage et saadant Skjøn.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, ffred man til Afstemning, hvorved

1) Forslag under Nr. 1 til § 1 af Chr. Pedersen:

§ Linie 2 udgaae Ordene: „paa to eller flere Personers Levetid“; Resten af Lovforlaget bortfalder, og Titlen forandres til: „Forslag til Lov, hvorved Forordningen af 15de Juni 1792 § 11 ophæves.“

forkastedes med 44 Stemmer mod 13.

2) Lovforslagets § 1 (see Tillæg A. Sp. 2107—8)

vedtoges eenstemmig med 56 Stemmer.